31979L0795

22.9.1979 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 239/1

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА
от 20 юли 1979 година
за привеждане в съответствие с техническия прогрес на Директива 71/127/ЕИО на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно огледалата за обратно виждане на моторните превозни средства

(79/795/ЕИО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно типовото одобрение на моторните превозни средства и на техните ремаркета [1], последно изменена с Директива 78/547/ЕИО [2], и по-специално членове 11, 12 и 13,

като взе предвид Директива 71/127/ЕИО на Съвета от 1 март 1971 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на огледалата за обратно виждане на моторните превозни средства [3],

като има предвид, че благодарение на натрупания опит и с оглед съвременното състояние на техниката, понастоящем е възможно изискванията да се направят по-пълни, по-строги и по-добре пригодени към реалните условия на изпитване;

като има предвид в частност, че Директива 71/127/ЕИО на Съвета предвижда да се установят изисквания за външните огледала за обратно виждане, които се регулират от мястото на управление, веднага щом това стане възможно благодарение на техническия прогрес;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящата директива, са съобразени със становището на Комитета за привеждане в съответствие с техническия прогрес на директивите за отстраняване на техническите прегради пред търговията в отрасъла на моторните превозни средства,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 71/127/ЕИО се изменя, както следва:

1. В член 3, параграф 2, последната алинея се изменя, както следва:

„По смисъла на първата алинея налице е несъответствие с типово одобрения прототип, когато изискванията на точка 2 от приложение I не са спазени.“

2. Член 7 се заменя, както следва:

„1. Считано от 1 февруари 1980 г., държавите-членки не могат на основания, свързани с огледалата за обратно виждане:

а) — нито да отказват да издават типово одобрение на ЕИО или документа, предвиден в член 10, параграф 1, последното тире, от Директива 70/156/ЕИО, или да издават национално типово одобрение за тип превозно средство,

— нито да забраняват първоначалното въвеждане в експлоатация на превозните средства,

ако огледалата за обратно виждане на този тип превозно средство или на тези превозни средства отговарят на изискванията на настоящата директива;

б) — нито да отказват да издават типово одобрение на ЕИО за компонент или национално типово одобрение за тип

[1] ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 1.
[2] ОВ L 168, 26.6.1978 г., стр. 39.
[3] ОВ L 68, 22.3.1971 г., стр. 1.

огледало за обратно виждане, ако тези огледала отговарят на изискванията на настоящата директива,

— нито да отказват пускането на пазара на огледала за обратно виждане, ако тези огледала за обратно виждане носят знака за типово одобрение на ЕИО за компонент, предвиден в настоящата директива.

2. Считано от 1 октомври 1981 г., държавите-членки:

а) — преустановяват да издават документа, предвиден в член 10, параграф 1, последното тире от Директива 70/156/ЕИО за тип превозно средство, огледалата за обратно виждане на което не отговарят на изискванията на настоящата директива,

— могат да отказват да издават национално типово одобрение за тип превозносредство, огледалата за обратно виждане на което не отговарят на изискванията на настоящата директива;

б) — преустановяват да издават типово одобрение на ЕИО за компонент за тип огледало за обратно виждане, ако то не отговаря на изискванията на настоящата директива,

— могат да отказват да издават национално типово одобрение за компонент за тип огледало за обратно виждане, ако то не отговаря на изискванията на настоящата директива.

3. Считано от 1 октомври 1984 г., държавите-членки:

— могат да забраняват първоначалното въвеждане в експлоатация на превозните средства, огледалата за обратно виждане на които не отговарят на изискванията на настоящата директива,

— могат да забраняват пускането на пазара на огледала за обратно виждане, които не носят знака за типово одобрение на ЕИО за компонент, предвиден в настоящата директива.“

3. Приложения I, II и III се заменят с приложения I, II, III и IV към настоящата директива.

Член 2

Държавите-членки въвеждат в сила разпоредбите, необходими за да се съобразят с настоящата директива, преди 1 февруари 1980 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Член 3

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 юли 1979 година.

За Комисията

Étienne DAVIGNON

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1.1. „Огледало за обратно виждане“ е устройство, имащо за цел да осигури ясна видимост назад в полето на видимост, определено в точка 3.4, с изключение на сложните оптични системи като перископите.

1.2. „Вътрешно огледало за обратно виждане“ е устройство, определено в точка 1.1, предназначено за монтиране във вътрешността на купето на превозното средство.

1.3. „Външно огледало за обратно виждане“ е устройство, определено в точка 1.1, предназначено за монтиране върху елемент от външната повърхност на превозното средство.

1.4. „Допълнително огледало за обратно виждане“ е огледало за обратно виждане, различно от описаното в точка 1.1, което може да се монтира вътре или отвън на превозното средство, при условие че отговаря на изискванията на точка 2, с изключение на точки 2.1.1, 2.2 и 2.3.4.

1.5. „Тип огледало за обратно виждане“ са устройства, между които няма разлики по отношение на основните характеристики, изброени по-долу:

1.5.1. размери и радиус на кривината на отражателната повърхност на огледалото за обратно виждане;

1.5.2. конструкция, форма или използвани материали, включително свързването с каросерията.

1.6. „Клас огледала за обратно виждане“ е съвкупността от устройства, които имат една или няколко общи характеристики или функции. Вътрешните огледала за обратно виждане са групирани в клас I. Допълнителните вътрешни огледала за обратно виждане са групирани в клас Is.

Външните огледала за обратно виждане са групирани в класове II и III.

Допълнителните външни огледала за обратно виждане са групирани в класове IIs и IIIs.

1.7. „r“ е средната стойност на радиусите на кривина, измерени върху отражателната повърхност съгласно метода, описан в точка 2 от допълнение 1 към настоящото приложение.

1.8. „Главни радиуси на кривина в една точка на отражателната повърхност (r_i)“ са стойностите, получени с помощта на описаната в допълнение 1 апаратура, измерени върху дъгата на отражателната повърхност, преминаваща през центъра на огледалото и успоредна на сегмента b, както е определен в точка 2.2.2.1, и върху дъгата, перпендикулярна на този сегмент.

1.9. „Радиус на кривина в една точка на отражателната повърхност (r_p)“ е средната аритметична стойност на главните радиуси на кривина r_i и r'_i, а именно:

$$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$

1.10. „Център на огледалото“ е центърът на тежестта на видимата зона на отражателната повърхност.

1.11. „Радиус на кривина на съставните части на огледалото за обратно виждане“ е радиусът „c“ на дъгата на окръжността, който се доближава най-много до извитата форма на разглежданата част.

1.12. „Зрителни точки на водача“ са две точки, отдалечени на 65 милиметра и разположени вертикално на 635 милиметра над точката R за мястото на водача, определено в приложение IV. Правата, която ги свързва, е перпендикулярна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство. Центърът на сегмента с краища двете зрителни точки се намира в надлъжната вертикална равнина, която трябва да преминава през центъра на мястото за сядане на водача, както то е уточнено от производителя.

1.13. „Амбинокулярно поле на видимост“ е цялото поле на видимост, получено чрез наслагване на монокулярните полета на дясното око и на лявото око (виж фигурата по-долу).

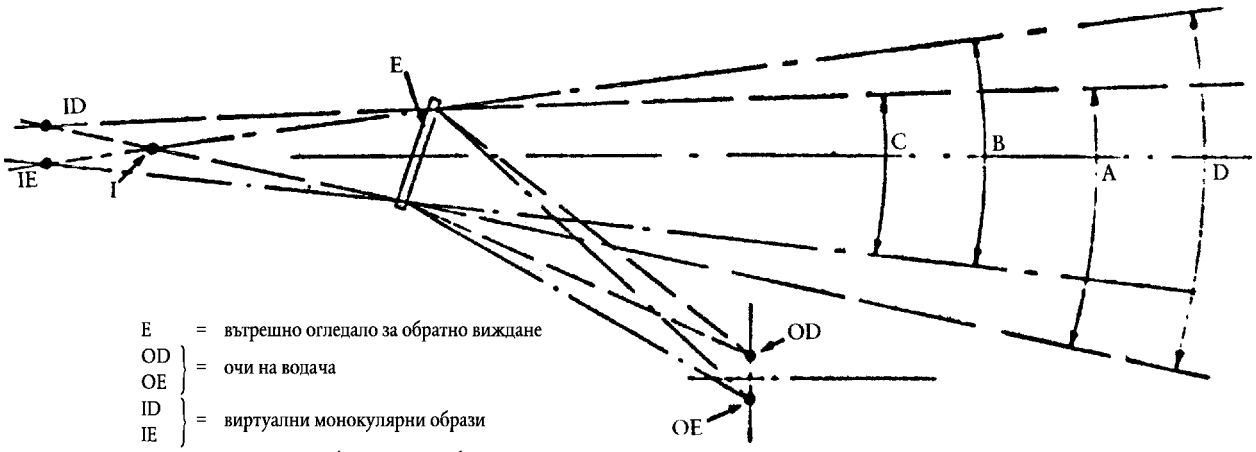

E = вътрешно огледало за обратно виждане
OD, OE = очи на водача
ID, IE = виртуални монокулярни образи
I = виртуален амбинокулярен образ
A = ъгъл на видимост на лявото око
B = ъгъл на видимост на дясното око
C = бинокулярен ъгъл на видимост
D = амбинокулярен ъгъл на видимост

1.14. „Тип превозно средство по отношение на огледалата за обратно виждане“ са моторните превозни средства, между които няма разлики по отношение на основните елементи, изброени по-долу:

1.14.1. характеристиките на каросерията, които намаляват полето на видимост;

1.14.2. координатите на точката R;

1.14.3. положенията и типовете на предписаните огледала за обратно виждане.

1.15. „Превозни средства от категориите M_1, M_2, M_3, N_1, N_2 и N_3“ са превозните средства, определени в приложение I към Директива 70/156/ЕИО.

2. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ТИПОВОТО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО ЗА КОМПОНЕНТ ЗА ОГЛЕДАЛА ЗА ОБРАТНО ВИЖДАНЕ

2.1. **Общи спецификации**

2.1.1. Всяко огледало за обратно виждане трябва да може да се регулира.

2.1.2. Контурът на отражателната повърхност трябва да е заобиколен от предпазния кожух, който във всяка точка и във всички посоки на своя периметър трябва да има стойност на „c“ ≥ 2,5 милиметра. Ако отражателната повърхност излиза над предпазния кожух, радиусът на кривина „c“ върху периметъра, надминаващ предпазния кожух, трябва да е по-голям или равен на 2,5 милиметра и отражателната повърхност трябва да влиза в предпазния кожух със сила от 50 нютона, приложена върху най-изпъкналата точка спрямо предпазния кожух хоризонтална и приблизително успоредна на средната надлъжна равнина на превозното средство в посока.

2.1.3. След като огледалото за обратно виждане е монтирано върху равна повърхност, всички негови части във всички положения на регулировка на устройството, както и частите, които остават прикачени към опората след предвиденото в точка 2.4.2 изпитване, за които се предполага, че могат да бъдат в статичен контакт със сфера с диаметър 165 милиметра за вътрешните огледала или с диаметър 100 милиметра за външните огледала, трябва да имат радиус на кривина „c“ най-малко 2,5 милиметра.

2.1.3.1. Ръбовете на отворите за фиксиране или на улеите, диаметърът или най-големият диагонал на които е по-малък от 12 милиметра, не трябва да отговарят на критериите за радиус, предвидени в точка 2.1.3, ако са заоблени.

2.1.4. Устройството за захващане на огледалата за обратно виждане върху превозното средство трябва да е така конструирано, че цилиндър с радиус от 50 милиметра, който има за ос оста или едната от осите на люлеене или въртене, осигуряващи извиването на огледалото за обратно виждане в съответната посока в случай на удар, да пресича поне частично повърхността, осигуряваща захващането на устройството.

2.1.5. Частите на външните огледала за обратно виждане, посочени в точки 2.1.2 и 2.1.3, изработени от материали, чиято твърдост Shore A е по-малка или равна на 60, се освобождават от съответните изисквания.

2.1.6. Частите на вътрешните огледала за обратно виждане, изработени от материали, чиято твърдост Shore A е по-малка от 50 и които са монтирани върху твърди опори, се подчиняват на разпоредбите на точки 2.1.2 и 2.1.3 само по отношение на тези опори.

2.2. **Размери**

2.2.1. *Вътрешни огледала за обратно виждане* (клас I)

Отражателната повърхност трябва да има такива размери, че да е възможно в нея да се впише правоъгълник, едната страна на който да е равна на 4 сантиметра, а другата да е равна на „a“:

$$a = 15\ cm \times \frac{1}{1+\frac{1000}{r}}$$

2.2.2. *Външни огледала за обратно виждане* (класове II и III)

2.2.2.1. Отражателната повърхност трябва да има такива размери, че да е възможно в нея да се впише:

— правоъгълник с височина 4 сантиметра и чиято основа, измерена в сантиметри, да има за стойност „a“,

— сегмент, успореден на височината на правоъгълника и чиято дължина, измерена в сантиметри, да има за стойност „b“.

2.2.2.2. Минималните стойности на „a“ и „b“ са дадени в следната таблица:

Класове огледала за обратно виждане	Категории превозни средства, за които са предназначени огледалата за обратно виждане	a	b
II	M_2, M_3, N_2 и N_3	$\frac{17}{1+\frac{1000}{r}}$	20
III	M_1 и N_1	$\frac{13}{1+\frac{1000}{r}}$	7

2.3. **Отражателна повърхност и коефициенти на отражение**

2.3.1. Отражателната повърхност на огледалото за обратно виждане трябва да е или плоска, или сферично изпъкнала.

2.3.2. *Разлики в стойностите на радиусите на кривина*

2.3.2.1. Разликата между r_i или r'_i и r_p във всяка референтна точка не трябва да надвишава 0,15 r.

2.3.2.2. Разликата между всеки от радиусите на кривина (r_{p1}, r_{p2} и r_{p3}) и „r“ не трябва да надвишава 0,15 r.

2.3.2.3. Когато „r“ е по-голям или равен на 3000 милиметра, стойността от 0,15 r, посочена в точки 2.3.2.1 и 2.3.2.2, се заменя с 0,25 r.

2.3.3. Стойността на „r“ не трябва да е по-малка от:

— 1800 милиметра за огледалата за обратно виждане от клас II,

— 1200 милиметра за огледалата за обратно виждане от класове I и III.

2.3.4. Стойността на коефициента на нормално огледално отражение, определена съгласно метода, описан в допълнение 2 към настоящото приложение, не трябва да е по-малка от 40 %.

Ако огледалото има две положения („ден“ и „нощ“), в положение „ден“ то трябва да дава възможност да се разпознават цветовете на сигналите, използвани за пътното движение. Стойността на коефициента на нормално огледално отражение в положение „нощ“ не трябва да е по-малка от 4 %.

2.3.5. Отражателната повърхност трябва да запазва характеристиките си, предписани в точка 2.3.4, въпреки продължително излагане на неблагоприятни атмосферни условия при нормални условия на употреба.

2.4. **Изпитвания**

2.4.1. Огледалата за обратно виждане се подлагат на изпитванията за поведение при удар и за огъване на предпазния кожух, свързан с държача или с опората, описани в точки 2.4.2 и 2.4.3.

2.4.1.1. Предвиденото в точка 2.4.2 изпитване не се изисква за нито едно външно огледало за обратно виждане от класове II и IIs, на което, независимо от положението му на регулиране, нито една част не е разположена на разстояние по-малко от 2 метра от земната повърхност при превозно средство в натоварено състояние, съответстващо на технически допустимото максимално натоварване.

В този случай от производителя се изисква да представи описание, уточняващо, че огледалото за обратно виждане трябва да е монтирано така че нито една негова част, при всяко положение на регулиране, да не е разположена на височина под 2 метра от земната повърхност, когато превозното средство е в натоварено състояние, съответстващо на технически допустимото максимално натоварване.

Когато се прилага това изключение, на държача трябва да е отбелязан по неизтриваем начин символът $\underline{\underline{2m}}$ и това трябва да се упомене в сертификата за типово одобрение.

2.4.2. *Изпитване за поведение при удар*

2.4.2.1. Описание на изпитвателния стенд.

2.4.2.1.1. Изпитвателният стенд се състои от махало, което може да извършва колебания около две хоризонтални оси, перпендикулярни една на друга, като едната е перпендикулярна на равнината, в която се намира траекторията на начално отклонение на махалото.

В края на махалото има ударна глава, съставена от твърда сфера с диаметър от 165 ± 1 милиметра и покрита с 5-милиметров слой от каучук с твърдост Shore A 50.

Предвидено е устройство, позволяващо измерването на максималния ъгъл, достигнат от държача в равнината на начално отклонение.

Опора, фиксирана с твърда връзка за корпуса на махалото, служи за захващане на опитните образци при условията на удар, уточнени в точка 2.4.2.2.6.

На фигура 1 по-долу са изобразени размерите на изпитвателния стенд и специалните конструктивни спецификации.

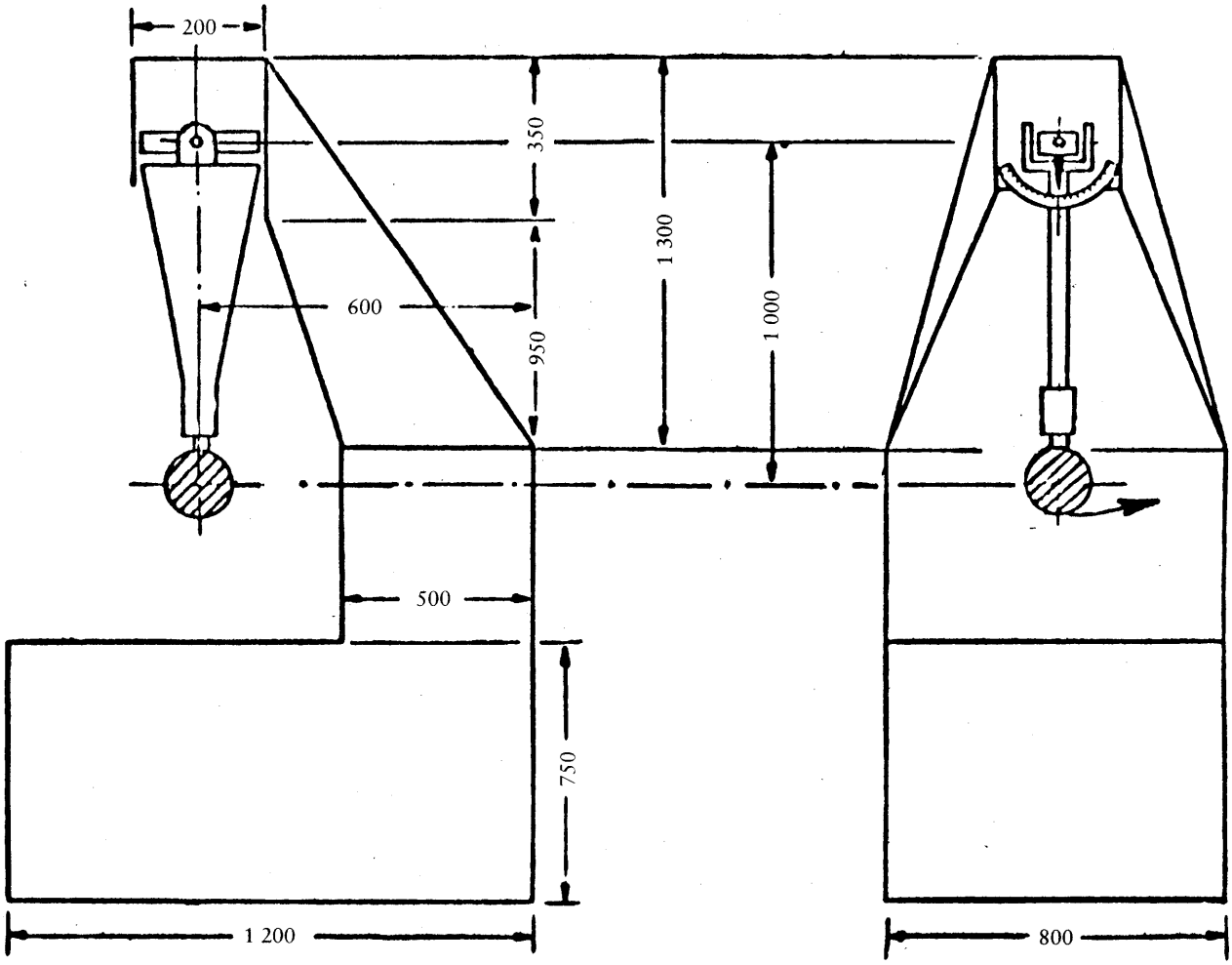

Фигура 1

2.4.2.1.2. Центърът на удара на махалото съвпада с центъра на сферата, съставяща ударната глава. Разстоянието „l“ от него до оста на колебание в равнината на начално отклонение е равно на 1 метър ± 5 милиметра. Намалената маса на махалото е m_o = 6,8 ± 0,05 килограма (отношението „m_o“ към пълната маса „m“ на махалото и разстоянието „d“ между центъра на тежестта на махалото и оста му на въртене е следното: $m_o = m\frac{d}{l}$).

2.4.2.2. Описание на изпитването.

2.4.2.2.1. Закрепването на огледалото за обратно виждане върху опората се извършва посредством начина, предвиден от производителя на устройството или, при необходимост, от производителя на превозното средство.

2.4.2.2.2. Разполагане на огледалото за обратно виждане за извършване на изпитването.

2.4.2.2.2.1. Огледалата за обратно виждане се разполагат върху изпитвателния стенд с махалото така, че осите, които са в хоризонтално и вертикално положение, когато огледалото е монтирано на превозно средство в съответствие с предвидените от заявителя монтажни изисквания, да бъдат в същото положение.

2.4.2.2.2.2. Когато огледало за обратно виждане се регулира спрямо основата си, изпитването трябва да се проведе в най-неблагоприятното по отношение на завъртането му положение в рамките на предвидените от заявителя регулировки.

2.4.2.2.2.3. Когато огледалото за обратно виждане има устройство за регулиране на разстоянието спрямо основата му, това устройство трябва да е поставено в положението, при което разстоянието между тялото и основата е най-късо.

2.4.2.2.2.4. Когато отражателната повърхност е подвижна в предпазния кожух, регулирането трябва да е такова, че най-отдаленият ѝ от превозното средство горен ъгъл да е в най-издадено положение спрямо предпазния кожух.

2.4.2.2.3. С изключение на изпитване 2 за вътрешните огледала за обратно виждане (виж точка 2.4.2.2.6.1), когато махалото е във вертикално положение, хоризонталната и вертикалната равнини, минаващи през центъра на ударната глава, трябва да преминават през центъра на огледалото, както е определен в точка 1.10. Надлъжната посока на колебание на махалото трябва да е успоредна на средната надлъжна равнина на превозното средство.

2.4.2.2.4. Когато при условията на регулиране, предвидени в точка 2.4.2.2.1 и 2.4.2.2.2, частите на огледалото за обратно виждане ограничават връщането на ударната глава, точката на удар трябва да е изместена в посока, перпендикулярна на съответната ос на въртене или колебание.

Това изместване трябва да е изместването, което е абсолютно необходимо за извършване на изпитването. То трябва да е ограничено по такъв начин, че:

— или сферата, представляваща ударната глава, да остане най-малкото допирателна на цилиндъра, описан в точка 2.1.4,

— или контактът на ударната глава да се извършва на разстояние най-малко 10 милиметра от периферията на отражателната повърхност.

2.4.2.2.5. Изпитването се състои в пускане на ударната глава от височина, съответстваща на ъгъл на махалото от 60° спрямо вертикалата така, че ударната глава да удари огледалото за обратно виждане в момента, в който махалото достигне вертикално положение.

2.4.2.2.6. Огледалата за обратно виждане се подлагат на удар при следните различни условия:

2.4.2.2.6.1. Вътрешни огледала за обратно виждане

— Изпитване 1: точката на удар е определената в точка 2.4.2.2.3, като ударът е такъв, че ударната глава да удари огледалото за обратно виждане от страната на отражателната повърхност.

— Изпитване 2: върху ръба на предпазния кожух така, че извършеният удар да образува ъгъл от 45° с равнината на отражателната повърхност и да е разположен в хоризонталната равнина, минаваща през центъра на огледалото. Ударът се извършва от страната на отражателната повърхност.

2.4.2.2.6.2. Външни огледала за обратно виждане

— Изпитване 1: точката на удар е определената в точка 2.4.2.2.3 или 2.4.2.2.4, като ударът е такъв, че ударната глава да удари огледалото за обратно виждане от страната на отражателната повърхност.

— Изпитване 2: точката на удар е определената в точка 2.4.2.2.3 или 2.4.2.2.4, като ударът е такъв, че ударната глава да удари огледалото за обратно виждане от страната, противоположна на отражателната повърхност.

2.4.3. *Изпитване за огъване на предпазния кожух, захванат за държача*

2.4.3.1. Описание на изпитването

Предпазният кожух се поставя хоризонтално в устройство по такъв начин, че да може да се обездвижат стабилно регулировъчните елементи на монтажната опора. По посоката на най-големия размер на предпазния кожух краят, който е най-близко до точката на захващане върху регулировъчния елемент на опората, се обездвижва чрез твърд накрайник с ширина от 15 милиметра, който покрива цялата ширина на предпазния кожух.

В другия край накрайник, идентичен на описания по-горе, се поставя върху предпазния кожух, за да се приложи предвиденото изпитвателно натоварване (фигура 2).

Разрешено е краят на предпазния кожух, противоположен на този, в който се извършва усилието, да е фиксиран неподвижно, вместо да се задържа в положение, както е показано на фигура 2.

Пример за устройство за изпитване за огъване на предпазните кожуси на огледалата за обратно виждане

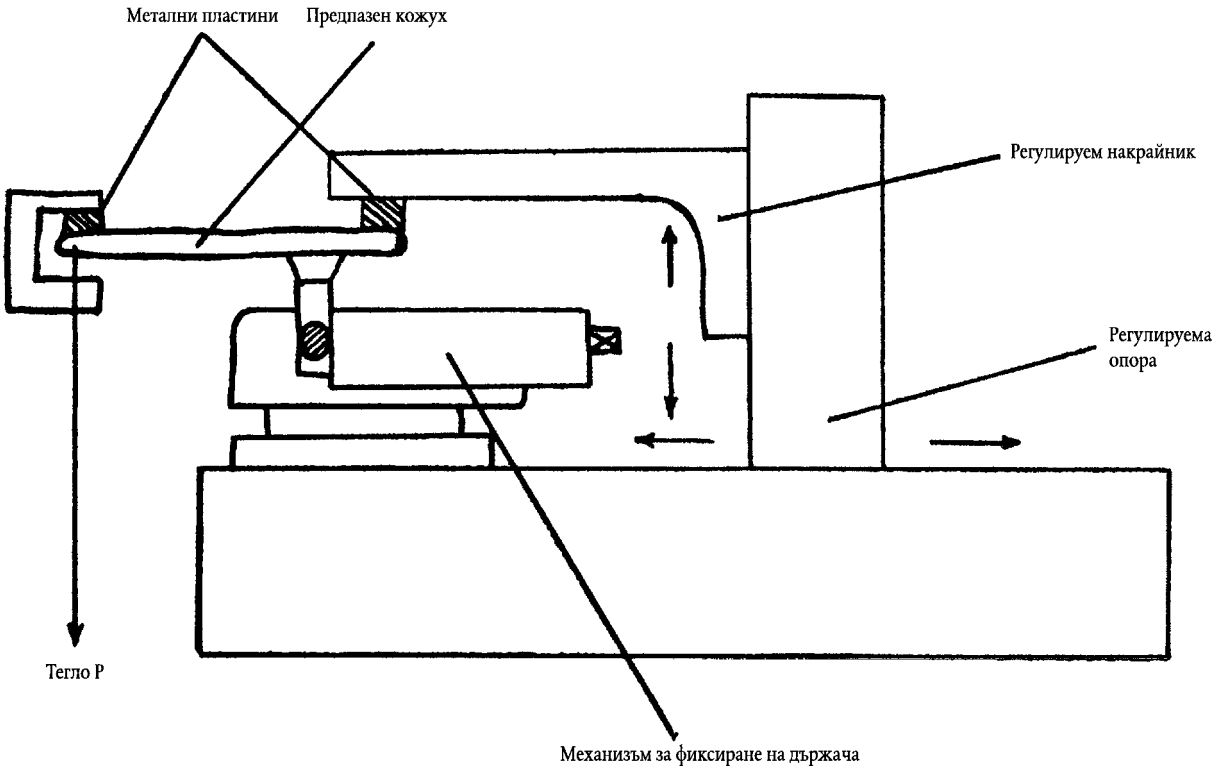

Фигура 2

2.4.3.2. Изпитвателният товар е 25 килограма. Той се прилага в продължение на една минута.

2.5. **Резултати от изпитванията**

2.5.1. По време на изпитванията, описани в точка 2.4.2, махалото трябва да продължи движението си по такъв начин, че проекцията на положението на държача върху равнината на начално отклонение да образува с вертикалата ъгъл най-малко 20°.

Точността на измерване на ъгъла е от ± 1°.

Това изискване не се прилага за огледалата за обратно виждане, закрепени чрез залепване към предното стъкло, за които след изпитването се прилага изискването, посочено в точка 2.5.2.

2.5.2. По време на изпитванията, предвидени в точка 2.4.2 за огледалата за обратно виждане, закрепени чрез залепване към предното стъкло, в случай на счупване на опората на огледалото за обратно виждане оставащата част не трябва да излиза спрямо основата с повече от 1 сантиметър и конфигурацията след изпитването трябва да удовлетворява условията по точка 2.1.3.

2.5.3. По време на изпитванията, предвидени в точка 2.4.2 и 2.4.3 огледалото не трябва да се счупва. Въпреки това е допустимо огледалото да се счупи, ако е изпълнено едно от следните условия:

2.5.3.1. парчетата остават прилепени към дъното на предпазния кожух или към здраво свързана за него повърхност; въпреки това е допустимо частично отлепване на стъклото при положение, че то не надвишава 2,5 милиметра от всяка страна на пукнатините. Допустимо е малки стъклени люспи да се отделят от повърхността на стъклото в мястото на удара;

2.5.3.2. огледалото е от безопасно стъкло.

2.6. **Условия за типово одобрение на ЕИО за компонент и маркировка**

2.6.1. *Заявление за типово одобрение на ЕИО за компонент*

2.6.1.1. Заявлението за типово одобрение на компонент на ЕИО за тип огледало за обратно виждане се подава от притежателя на производствената или търговската марка или от упълномощен от него представител.

2.6.1.2. За всеки тип огледало за обратно виждане заявлението се придружава от:

2.6.1.2.1. техническо описание, уточняващо по-специално типа или типовете превозни средства, за които огледалото за обратно виждане е предназначено;

2.6.1.2.2. достатъчно подробни чертежи, които дават възможност за идентифициране на огледалото за обратно виждане и инструкции за монтиране: чертежите трябва да показват мястото, предвидено за знака за типово одобрение на ЕИО за компонент;

2.6.1.2.3. четири огледала за обратно виждане: три огледала за обратно виждане за извършване на изпитванията и едно огледало за обратно виждане, което се запазва в лабораторията за всякакъв вид проверки, които впоследствие могат да се окажат необходими. По искане на лабораторията могат да се изискат допълнителни екземпляри.

2.6.2. *Знак за типово одобрение на компонент на ЕИО*

2.6.2.1. Знакът за типово одобрение на ЕИО за компонент се състои от правоъгълник, във вътрешността на който е поставена малка буква „e“, последвана от номер или опознавателна(и) буква(и) на страната, издала типовото одобрение за компонент:

1 за Германия,
2 за Франция,
3 за Италия,
4 за Нидерландия,
6 за Белгия,
11 за Обединеното кралство,
13 за Люксембург,
18 за Дания,
IRL за Ирландия,

и от номер на типово одобрение за компонент, поставен близо до правоъгълника.

Този номер се състои от номера на типовото одобрение за компонент, фигуриращ на сертификата, съставен за типа (виж приложение II), предшестван от две цифри, които посочват поредния номер на най-последното изменение на Директива 71/127/ЕИО на Съвета към датата на типовото одобрение на ЕИО за компонент. Поредният номер и номерът на типовото одобрение на компонент, фигуриращи на сертификата, се разделят със звездичка. В настоящата директива поредният номер е 01.

2.6.2.2. Знакът за типово одобрение на компонент (символ и номер), споменат по-горе, се полага върху някоя главна част на огледалото за обратно виждане по такъв начин, че да е незаличим и ясно видим, дори когато огледалото за обратно виждане е монтирано на превозното средство.

Примери за знаци за типово одобрение на ЕИО за компонент ([1])

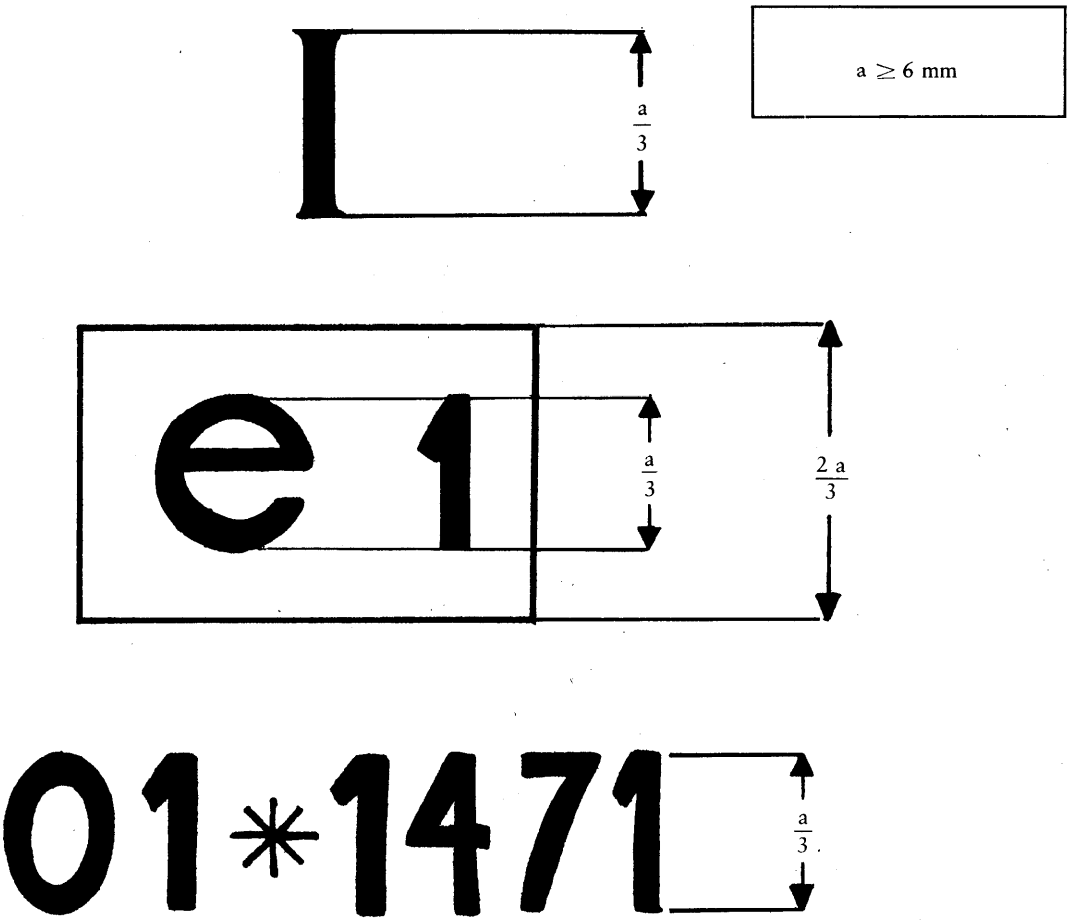

Устройството, на което е поставен показаният по-горе знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, е устройство от клас I (вътрешно огледало за обратно виждане), типово одобрено в Германия (e1) под номер 01 * 1471.

([1]) Цифрите на фигурата са дадени само като пример.

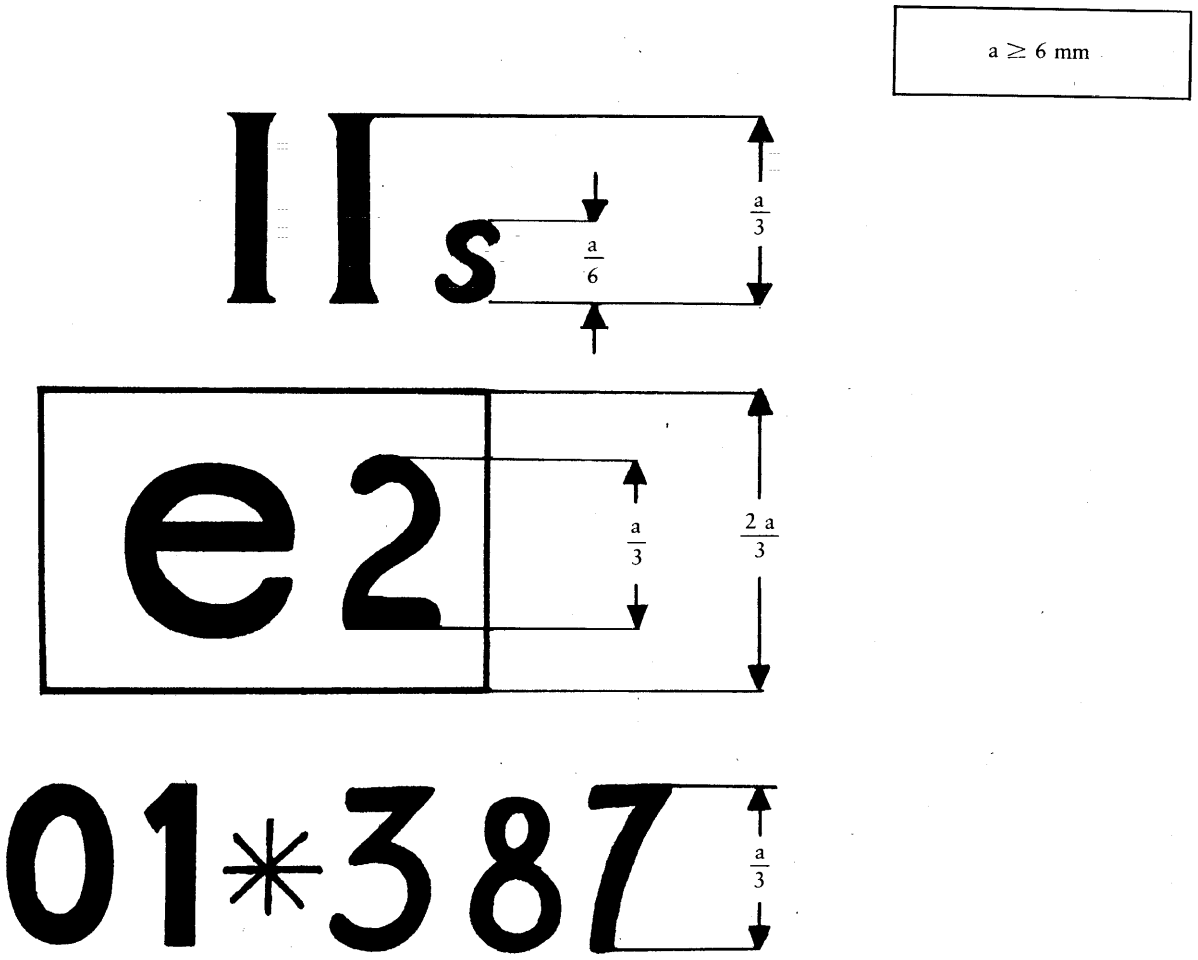

Устройството, на което е поставен показаният по-горе знак за типово одобрение на ЕИО за компонент, е устройство от клас IIs (допълнително външно огледало за обратно виждане), типово одобрено във Франция (e2) под номер 01 * 387.

3. ИЗИСКВАНИЯ ЗА МОНТИРАНЕ НА МОТОРНИТЕ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

3.1. **Общи положения**

3.1.1. Всяко огледало за обратно виждане трябва да е монтирано по такъв начин, че да не се измества така, че да променя значително измереното поле на видимост или да не вибрира така че водачът да тълкува погрешно естеството на полученото изображение.

3.1.1.1. Условията на точка 3.1.1 трябва да се поддържат, когато превозното средство се движи със скорости, достигащи до 80 % от максимално предвидената скорост, но които не надвишават 150 км/час.

3.1.2. Външните огледала за обратно виждане, монтирани на превозните средства от категории M_2, M_3, N_2 и N_3 трябва да са от клас II, а тези, които са монтирани на превозните средства от категории M_1 и N_1,трябва да са от клас II или от клас III.

3.2. **Брой и местоположение**

3.2.1. Огледалата за обратно виждане трябва да са поставени по начин, който да позволява на водача, седнал на седалката си в нормално положение за кормуване, да наблюдава пътя зад превозното средство.

3.2.2. Всяко превозно средство от категории M1 и N1 трябва да е оборудвано с едно вътрешно и с едно външно огледало за обратно виждане. Последното трябва да е монтирано от лявата страна на превозното средство в държавите-членки с дясно пътно движение и от дясната страна на превозното средство в държавите-членки с ляво пътно движение.

3.2.2.1. Когато огледалото за обратно виждане не отговаря на изискванията, определени в точка 3.4.2, на превозното средство трябва да се монтира допълнително външно огледало за обратно виждане. Това огледало за обратно виждане трябва да се монтира от дясната страна на превозното средство в държавите-членки с дясно пътно движение и от лявата страна на превозното средство в държавите-членки с ляво пътно движение.

3.2.2.2. Ако вътрешното огледало за обратно виждане не осигурява никаква видимост назад, неговото наличие не се изисква.

3.2.3. Всяко едно превозно средство от категории M_2, M_3, N_2 и N_3 трябва да има две външни огледала за обратно виждане, по едно от всяка страна на превозното средство.

3.2.4. Външните огледала за обратно виждане трябва да бъдат видими през частта на предното стъкло, която се почиства от чистачката, или през страничните стъкла. Тази разпоредба не се прилага за външните огледала за обратно виждане, монтирани от дясната страна на превозните средства от категории M_2 и M_3 в държавите-членки с дясно пътно движение, или които са монтирани от лявата страна на превозните средства от същите категории в държавите-членки с ляво пътно движение.

3.2.5. За всяко превозно средство, което по време на изпитванията за измерване на полето на видимост е шаси с кабина, минималните и максималните ширини на каросерията трябва да са уточнени от производителя и, ако е необходимо, възпроизведени от бутафорни плоскости. Всички конфигурации на превозни средства и на огледала за обратно виждане, взети под внимание по време на изпитванията, трябва да са посочени в сертификата за типово одобрение.

3.2.6. Използването на огледало за обратно виждане с две равнини или на двойно огледало не е разрешено, ако двете равнини са необходими за удовлетворяване на изискванията относно полето на видимост. Въпреки това, ако главното огледало отговаря на всички условия за огледало за обратно виждане от клас II или III, то може да бъде допуснато. Взема се под внимание и допълнителното огледало при определянето на височината спрямо земната повърхност и наддаването по смисъла на точка 3.2.10. Контурът на допълнителното огледало също трябва да отговаря на изискванията, определени в точка 2.1.2.

3.2.7. Предписаното външно огледало за обратно виждане от страната на водача трябва да е монтирано така че ъгълът между средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство и вертикалната равнина, преминаваща през центъра на огледалото за обратно виждане и през центъра на сегмента от 65 милиметра, свързващ зрителните точки на водача, да не надвишава 55 градуса.

3.2.8. Наддаването на огледалата за обратно виждане по отношение на външните габарити на превозното средство не трябва да е много по-голямо от необходимото за спазване на полетата на видимост, предписани в точка 3.4.

3.2.9. Когато долният ръб на външно огледало за обратно виждане се намира на по-малко от 2 метра от земната повърхностпри превозно средство в натоварено състояние, това огледало за обратно виждане не трябва да излиза с повече от 0,20 метра спрямо най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство, необорудвано с огледало за обратно виждане.

3.2.10. При условията, посочени в точка 3.2.8 и 3.2.9, разрешените максимални ширини на превозните средства могат да бъдат надвишавани от огледалата за обратно виждане.

3.3. **Регулировка**

3.3.1. Вътрешното огледало за обратно виждане трябва да може да се регулира от водача от неговото място за управление.

3.3.2. Външното огледало за обратно виждане, поставено от страната на водача, трябва да може да се регулира от вътрешността на превозното средство, при затворена врата, но при положение че стъклото може да е отворено. Заключването в определено положение обаче може да се извършва отвън.

3.3.3. Изискванията на точка 3.3.2 не се отнасят до външните огледала за обратно виждане, които, след като при удар са били изместени от центровката, могат да се върнат в предишното си положение без регулиране.

3.4. **Поле на видимост**

3.4.1. *Общи положения*

Полетата на видимост, определени по-долу, трябва да се получат при амбинокулярно зрение, като очите съвпадат със „зрителните точки на водача“, определени в точка 1.12. Те се определят при превозно средство в движение, както е определено в точка 2.6 от приложение I към Директива 70/156/ЕИО, и с един пътник от 75 килограма ± 1 %, седнал на предната седалка. Те трябва да се получат през стъкла, чийто общ коефициент на светлинна пропускливост, измерен перпендикулярно на повърхността, е най-малко 70 %.

3.4.2. *Вътрешно огледало за обратно виждане*

Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен хоризонтален участък от пътя, центриран върху средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство, на разстояние 60 метра зад зрителните точки на водача до линията на хоризонта и в ширина 20 метра (фигура 3).

3.4.2.1. Намаляване на полето на видимост, дължащо се на наличието на подглавници и на устройства като сенници, задна чистачка, отоплителни елементи, е допустимо, доколкото съвкупността от тези устройства не закрива повече от 15 % от предписаното поле на видимост, когато се проектира върху

вертикална равнина, перпендикулярна на средната надлъжна равнина на превозното средство.

3.4.3. *Ляво външно огледало за обратно виждане за превозни средства с ляво управление и дясно външно огледало за обратно виждане за превозни средства с дясно управление*

3.4.3.1. Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен хоризонтален участък от пътя с ширина от 2,50 метра, ограничен отдясно (за превозни средства, предназначени за дясно пътно движение) или отляво (за превозни средства, предназначени за ляво пътно движение) от равнина, успоредна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство, преминаваща през най-крайната точка отляво (за превозни средства, предназначени за дясно пътно движение) или през най-крайната точка отдясно (за превозни средства, предназначени за ляво пътно движение) на най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство и простираща се на разстояние 10 метра назад от зрителните точки на водача до линията на хоризонта (фигура 4).

3.4.4. *Дясно външно огледало за обратно виждане за превозни средства с ляво управление и ляво външно огледало за обратно виждане за превозни средства с дясно управление*

3.4.4.1. Полето на видимост трябва да е такова, че водачът да може да вижда най-малкото равен хоризонтален участък от пътя с ширина 3,50 метра, ограничен отляво (за превозни средства, предназначени за дясно пътно движение) или отдясно (за превозни средства, предназначени за ляво пътно движение) от равнина, успоредна на средната надлъжна вертикална равнина на превозното средство и преминаваща през най-крайната точка отдясно (за превозни средства, предназначени за дясно пътно движение) или през най-крайната точка отляво (за превозни средства, предназначени за ляво пътно движение) на най-голямата ширина на външните габарити на превозното средство и простираща се на разстояние 30 метра назад от зрителните точки на водача до линията на хоризонта.

3.4.4.2. Освен това, водачът трябва да е в състояние да започва да вижда пътя на ширина 0,75 метра от точка, разположена на 4 м зад вертикална равнина, преминаваща през зрителните му точки (фигура 4).

3.4.5. *Възпрепятстване*

В предписаните по-горе полета на видимост възпрепятстванията, причинени от дръжките на вратите, габаритните светлини, светлинните пътепоказатели, краищата на задните брони, както и ограничаванията, дължащи се на каросерията или подобни на тези, причинени от горепосочените елементи, не се вземат под внимание.

3.4.6. *Процедура на изпитване*

Полето на видимост се определя чрез поставяне на мощни източници на светлина на мястото на зрителните точки и чрез изследване на отразената светлина върху вертикален контролен екран. Могат да се прилагат и други еквивалентни методи.

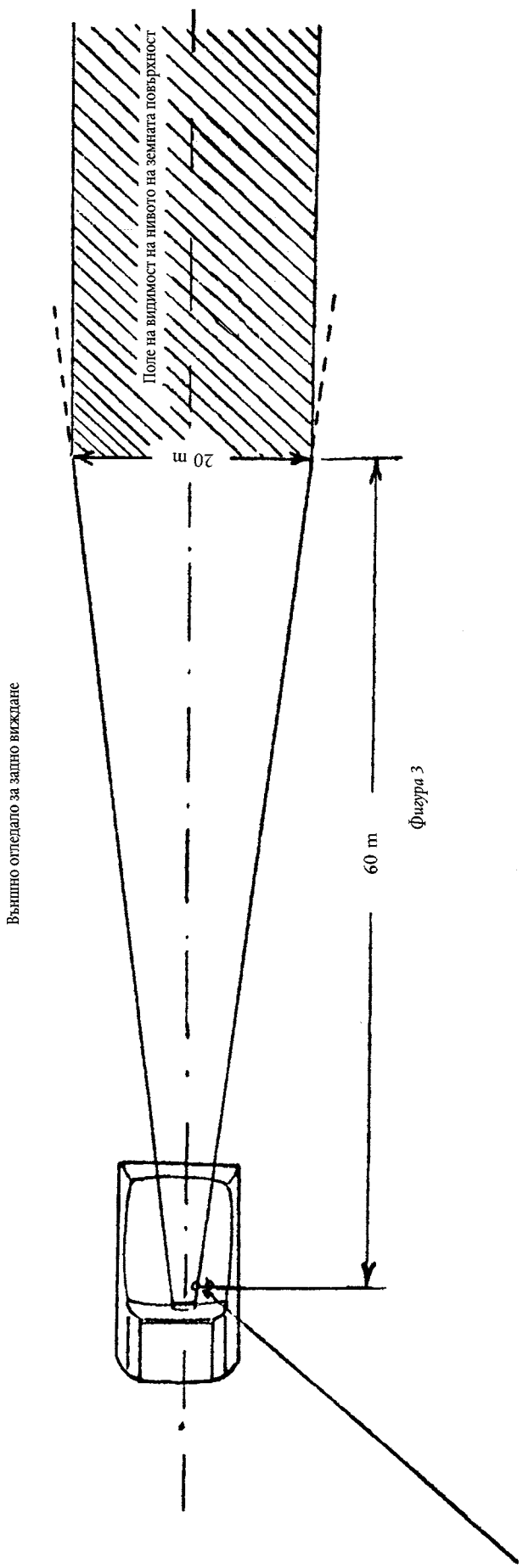

Фигура 3

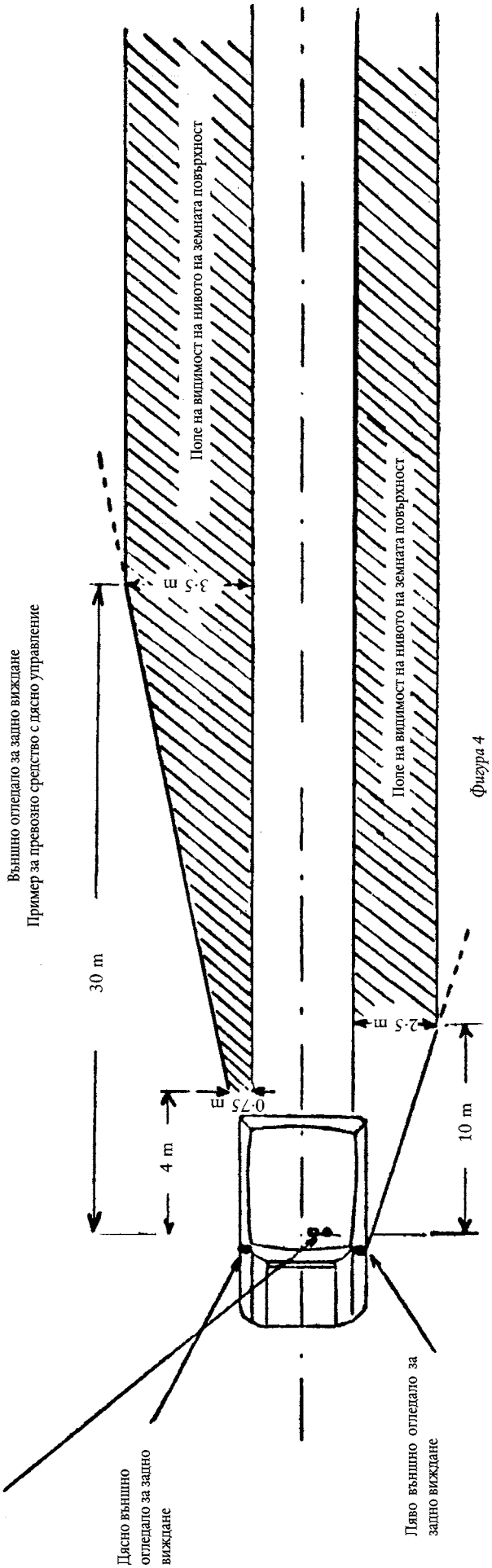

Фигура 4

Допълнение 1

ПРОЦЕДУРА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РАДИУСА НА КРИВИНА „r“ НА ОТРАЖАТЕЛНАТА ПОВЪРХНОСТ НА ОГЛЕДАЛОТО

1. ИЗМЕРВАНИЯ

1.1. **Оборудване**

Използва се уред, наречен „сферометър“, описан във фигура 1.

1.2. **Точки на измерване**

1.2.1. Измерването на главните радиуси на кривина се извършва в три точки, разположени възможно най-близо на едната трета, на половината и на двете трети от дъгата на отражателната повърхност, преминаваща през центъра на огледалото и успоредна на сегмента b или на дъгата, преминаваща през центъра на огледалото, което е перпендикулярна на него, ако тази дъга е най-дългата.

1.2.2. Въпреки това, ако размерите на огледалото правят невъзможно вземането на мерките в посоките, определени в точка 1.8 от приложение I, техническите служби, натоварени с извършване на изпитванията, могат да извършат измервания в тази точка в две перпендикулярни посоки, които са възможно най-близо до предписаните по-горе.

2. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАДИУСА НА КРИВИНА „r“

„r“, изразено в милиметри, се изчислява по следната формула:

$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

където:

r_{p1} = радиус на кривина в първата точка на измерване,

r_{p2} = радиус на кривина във втората точка на измерване,

r_{p3} = радиус на кривина в третата точка на измерване.

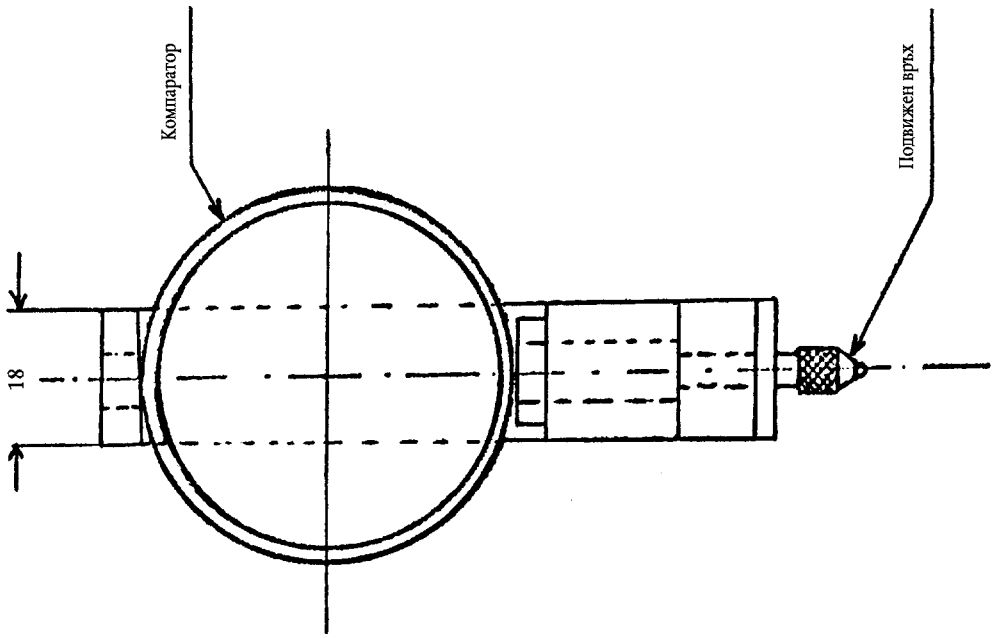
Компаратор
Подвижен връх
18

[▽]

Фигура 1

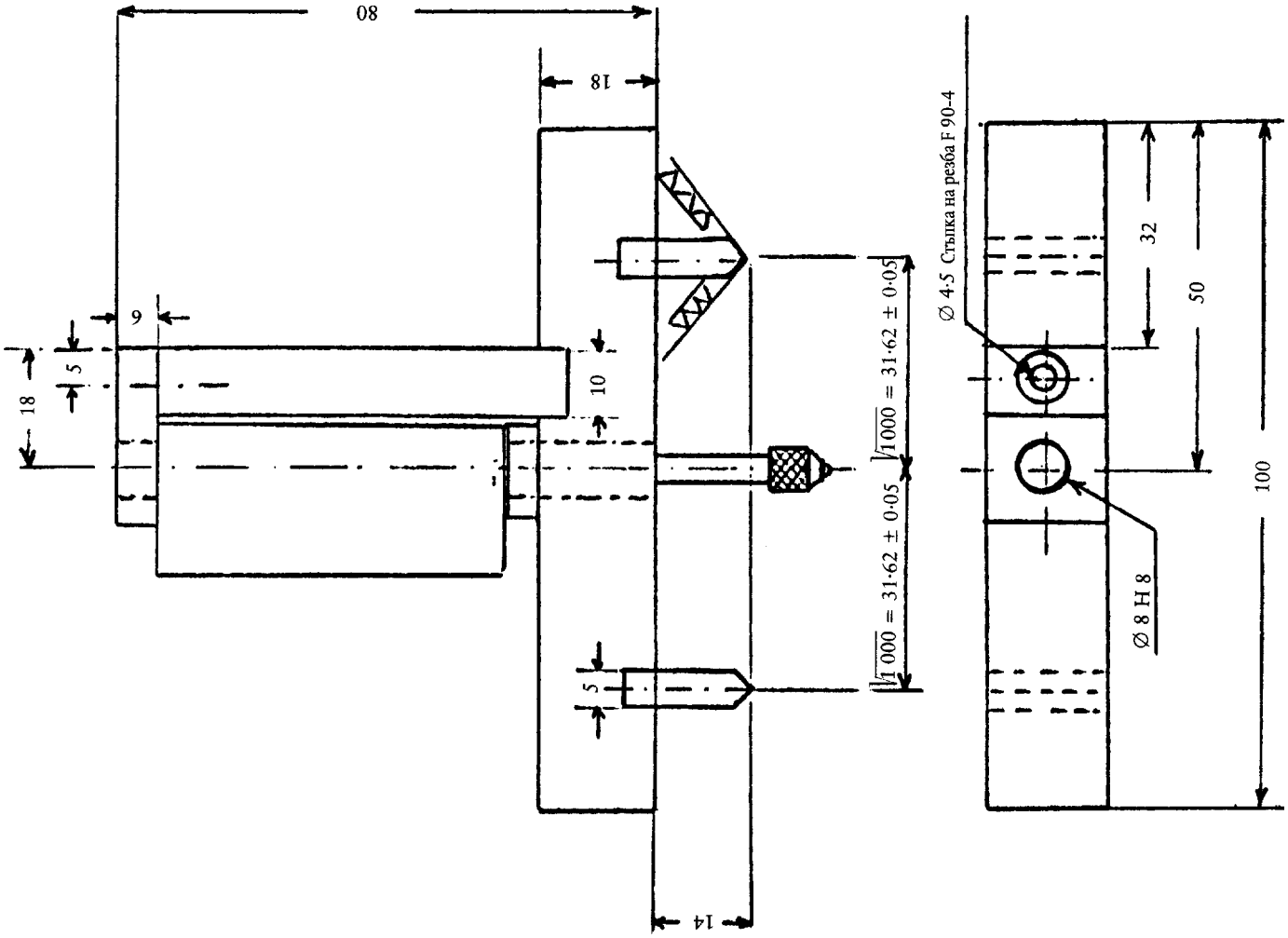
80
18
9
5
18
10
5
14
1 000 = 31·62 ± 0·05
1 000 = 31·62 ± 0·05
Ø 4·5 Стъпка на резба F 90-4
32
50
100
Ø 8 H 8

Допълнение 2

МЕТОД НА ИЗПИТВАНЕ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТЕПЕНТА НА ОТРАЗЯВАЩА СПОСОБНОСТ

1. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1.1. „Стандартизиран светлинен еталон МКО А ([1])“: колориметричен светлинен еталон, представляващ черно тяло при T_{68} = 2855,6 K.

1.2. „Стандартизиран светлинен източник МКО А ([1])“: лампа с волфрамова жичка в газова среда, работеща при проксимална цветна температура от T_{68} = 2855,6 K.

1.3. „Стандартен колориметричен обсерватор МКО 1931“ ([1]): рецептор на лъчение, чиито колориметрични характеристики съответстват на трицветните спектрални съставящи $\bar{x}(\lambda)$, $\bar{y}(\lambda)$, $\bar{z}$ (виж таблицата).

1.4. „Трихроматични спектрални стойности МКО“ ([1]): трихроматични съставящи на монохроматичните елементи на спектър с равна енергия в системата МКО (XYZ).

1.5. „Фотопично зрение“ ([1]): виждане на човешкото око, когато то се е адаптирало към нива на яркост от най-малко няколко кандела на квадратен метър.

2. ОБОРУДВАНЕ

2.1. **Общи положения**

Оборудването трябва да се състои от източник на светлина, опора за опитния образец, рецептор с фотоелектрична клетка и индикатор (виж фигура 1), както и необходимите средства за премахване на ефекта от чуждата светлина.

Рецепторът може да се състои от сфера на Улбрихт (фотометрична сфера), за да се улесни измерването на коефициента на отражение на неплоските (изпъкнали) огледала за обратно виждане (виж фигура 2).

2.2. **Спектрални характеристики на светлинния източник и на рецептора**

Източникът на светлина трябва да е стандартизиран светлинен източник МКО А, свързан към оптична система, позволяваща получаването на сноп от почти успоредни светлинни лъчи. Препоръчва се да се предвиди стабилизатор на напрежението, за да се поддържа постоянно напрежение на лампата през цялото време на работа на оборудването.

Рецепторът трябва да включва фотоелектрическа клетка, спектралната реакция на която е пропорционална на функцията от фотопичната осветеност на обсерватора на колориметрично съответствие МКО (1931) (виж таблицата). Може също да се използва всяка друга комбинация от светлинен еталон-филтър-рецептор, която дава резултат, еквивалентен на стандартизирания светлинен еталон МКО А и на фотопичното зрение. Ако рецепторът съдържа сфера на Улбрихт, вътрешната повърхност на сферата трябва да е покрита със слой от матова бяла боя (разсейваща светлината), която в спектрално отношение е неутрална.

2.3. **Условия на геометрично разположение**

Снопът от падащи лъчи трябва по възможност да образува ъгъл (ϑ) от 0,44 ± 0,09 радиана (25 ± 5 градуса) с перпендикуляра на изпитвателната повърхност; въпреки това този ъгъл не трябва да надвишава допустимата горна граница, тоест 0,53 rad или 30 градуса. Оста на рецептора трябва да образува ъгъл (ϑ), равен на ъгъла на снопа от падащи лъчи с този перпендикуляр (виж фигура 1). При достигането си до изпитвателната повърхност снопът от падащи лъчи трябва да е с диаметър най-малко 19 милиметра. Отразеният сноп не трябва да е по-широк от чувствителната повърхност на фотоелектричната клетка, не трябва да покрива по-малко от 50 % от тази повърхност и трябва по възможност да покрива същата част от повърхността като снопа, използван за калибриране на уреда.

Ако рецепторът включва сфера на Улбрихт, тя трябва да има минимален диаметър от 127 милиметра. Отворите, направени в стената на сферата за опитния образец, и падащият сноп лъчи трябва да бъдат с достатъчен размер, за да е възможно пълното преминаване на падащия и на отразения светлинен снопов. Фотоелектрическата клетка трябва да е поставена така че в нея да не попада директно светлината от падащия или от отразения сноп лъчи.

([1]) Определенията са взети от CIE publication 50 (45), International Electronical Vocabulary, Group 45: Lighting.

2.4. **Електрически характеристики на системата клетка - индикатор**

Мощността на фотоелектрическата клетка, отчетена на индикатора, трябва да представлява линейна функция на светлинния интензитет на фоточувствителната повърхност. Трябва да се предвидят средства (електрически или оптични, или и двете), за да се улесни нулирането и регулирането при еталониране. Тези средства не трябва да засягат линейността или спектралните характеристики на уреда. Точността на системата рецептор-индикатор трябва да е в рамките на ± 2 % от цялата скала или ± 10 % от измерената стойност, като се има предвид най-малката от двете стойности.

2.5. **Опора за опитния образец**

Механизмът трябва да позволява да се постави опитният образец по такъв начин, че оста на държача на източника на светлина и на държача на рецептора да се пресичат на нивото на отражателната повърхност. Тази отражателна повърхност може да се намира във вътрешността на огледалото за обратно виждане, използвано като опитен образец, или от двете му страни според това дали става дума за огледало с единична повърхност, с двойна повърхност или за призматично огледало от тип „с преобръщач“.

3. МЕТОД НА ДЕЙСТВИЕ

3.1. **Метод на пряко калибриране**

При метода на пряко калибриране въздухът се използва като еталонен стандарт. Този метод се прилага за уреди, които са конструирани така, че да позволяват калибриране на 100 % от скалата, като рецепторът се ориентира направо по оста на източника на светлина (виж фигура 1).

Този метод позволява в някои случаи (например при измерване на повърхности със слаба отразяваща способност) да се използва междинна точка за калибриране (между 0 и 100 % от скалата). В тези случаи е необходимо в оптичната траектория да се вмъкне филтър с неутрална плътност и с известен коефициент на прозрачност и да се регулира системата за калибриране, докато индикаторът отчете процента на пропускане, съответстващ на филтъра с неутрална плътност. Този филтър трябва да се отстрани преди да започнат измерванията на отразяваща способност.

3.2. **Метод на непряко калибриране**

Този метод на калибриране се прилага за уреди с фиксирана геометрия на източника на светлина и на рецептора. При него е необходимо наличието на еталон за отражение, подходящо калибриран и поддържан. За предпочитане е този еталон да е плоско огледало за обратно виждане, чийто коефициент на отражение е възможно най-близо до коефициента на изпитваните образци.

3.3. **Измерване върху плоско огледало за обратно виждане**

Коефициентът на отражение на изпитваните образци на плоското огледало за обратно виждане може да се измери с помощта на уреди, работещи на принципа на прякото или непрякото калибриране. Стойността на коефициента на отражение се отчита директно на скалата на индикатора на уреда.

3.4. **Измерване върху неплоско (изпъкнало) огледало за обратно виждане**

Измерването на коефициента на отражение на неплоските (изпъкнали) огледала за обратно виждане изисква да се използват уреди, съдържащи сфера на Улбрихт в рецептора (виж фигура 2). Ако уредът за отчитане на показанията на сферата с еталонно огледало с коефициент на отражение E % има n_e деления, с огледало с непознат коефициент на отражение, n_x деления ще отговарят на коефициент на отражение X %, получен по следната формула:

$$X = E\frac{n_x}{n_e}$$

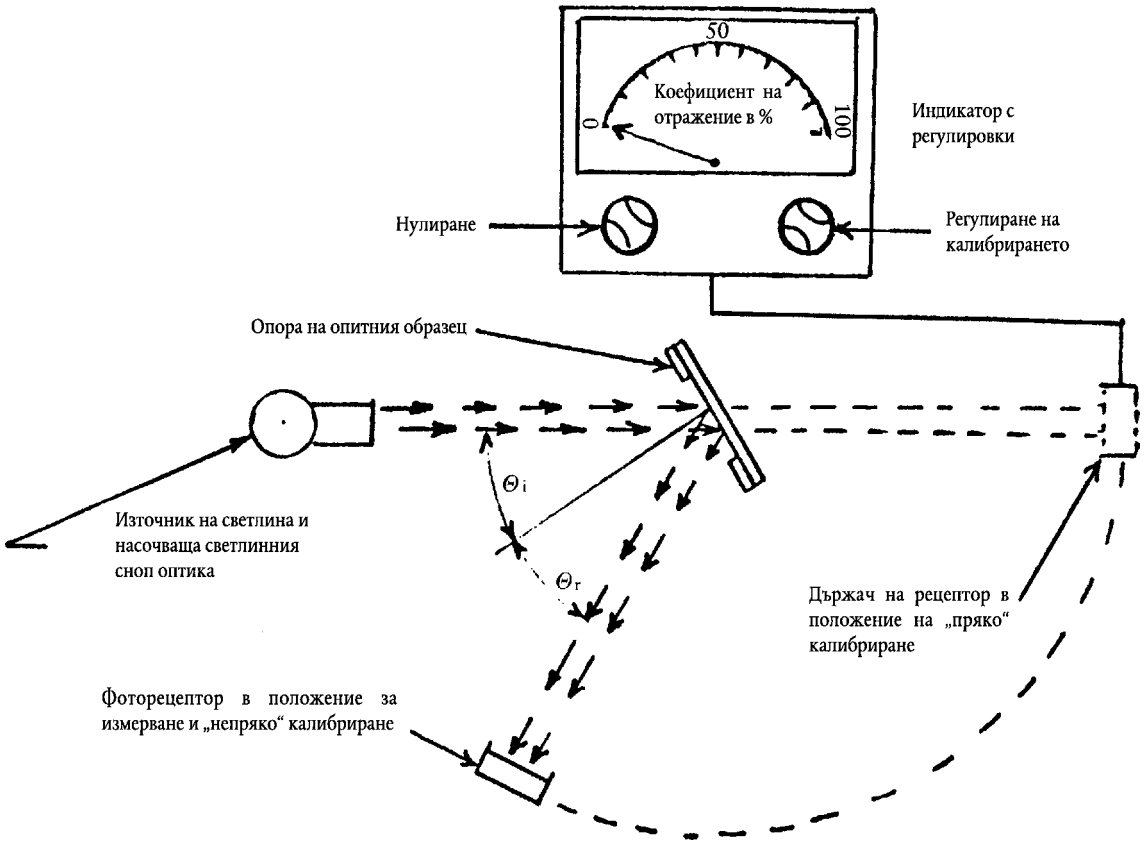

Фигура 1. Обща схема на рефлектометър, показващ геометрията при два метода на калибриране

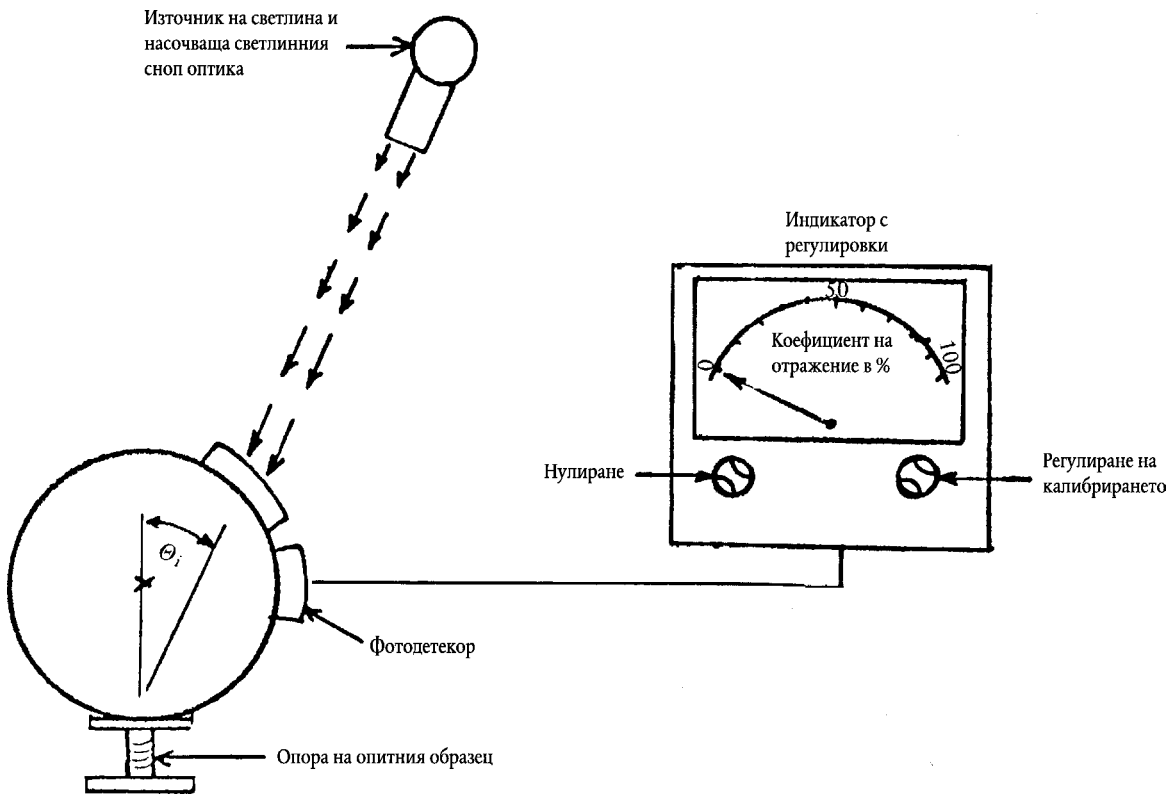

Фигура 2. Обща схема на рефлектометър, включващ сфера във вътрешността на рецептора

Стойности на трихроматичните спектрални съставящи на обсерватора на колориметрично съответствие МКО 1931 [1]

(Тази таблица е взета от публикация МКО 50 (45) (1970)

λ nm	$\bar{x}$ (λ)	$\bar{y}$ (λ)	$\bar{z}$ (λ)
380	0·001 4	0·000 0	0·006 5
390	0·004 2	0·000 1	0·020 1
400	0·014 3	0·000 4	0·067 9
410	0·043 5	0·001 2	0·207 4
420	0·134 4	0·004 0	0·645 6
430	0·283 9	0·011 6	1·385 6
440	0·348 3	0·023 0	1·747 1
450	0·336 2	0·038 0	1·772 1
460	0·290 8	0·060 0	1·669 2
470	0·195 4	0·091 0	1·287 6
480	0·095 6	0·139 0	0·813 0
490	0·032 0	0·208 0	0·465 2
500	0·004 9	0·323 0	0·272 0
510	0·009 3	0·503 0	0·158 2
520	0·063 3	0·710 0	0·078 2
530	0·165 5	0·862 0	0·042 2
540	0·290 4	0·954 0	0·020 3
550	0·433 4	0·995 0	0·008 7
560	0·594 5	0·995 0	0·003 9
570	0·762 1	0·952 0	0·002 1
580	0·916 3	0·870 0	0·001 7
590	1·026 3	0·757 0	0·001 1
600	1·062 2	0·631 0	0·000 8
610	1·002 6	0·503 0	0·000 3
620	0·354 4	0·381 0	0·000 2
630	0·642 4	0·265 0	0·000 0
640	0·447 9	0·175 0	0·000 0
650	0·283 5	0·107 0	0·000 0
660	0·164 9	0·061 0	0·000 0
670	0·087 4	0·032 0	0·000 0
680	0·046 8	0·017 0	0·000 0
690	0·022 7	0·008 2	0·000 0
700	0·011 4	0·004 1	0·000 0
710	0·005 8	0·002 1	0·000 0
720	0·002 9	0·001 0	0·000 0
730	0·001 4	0·000 5	0·000 0
740	0·000 7	0·000 2 [1]	0·000 0
750	0·000 3	0·000 1	0·000 0
760	0·000 2	0·000 1	0·000 0
770	0·000 1	0·000 0	0·000 0
780	0·000 0	0·000 0	0·000 0

[1] Променено през 1966 г. (от 3 на 2).

[1] Съкратен вариант на таблицата. Стойностите на $\bar{y}$ (λ) = V (λ) са закръглени до четвъртата цифра след запетаята.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОБРАЗЕЦ НА СЕРТИФИКАТ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ

Наименование на административния орган

Съобщение относно издаването, отказа или отнемането на типово одобрение на ЕИО за компонент за тип огледало за обратно виждане

Номер на типово одобрение на ЕИО за компонент .....

1. Производствена или търговска марка .....

   .....

2. Клас (I, II, III, Is, IIs, IIIs) (1) .....

3. Име и адрес на производителя .....

   .....

4. Име и адрес на упълномощения представител на производителя, ако има такъв .....

   .....

5. Символ 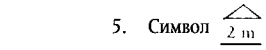 предвиден в точка 2.4.1.1 от приложение I: да/не (1)

6. Представено за типово одобрение на .....

7. Лаборатория за изпитвания .....

   .....

8. Дата и номер на протокола на лабораторията .....

9. Дата на издаване/отказ/отнемане на типово одобрение на ЕИО за компонент (1) .....

   .....

10. Място .....

11. Дата .....

12. Следните документи, които носят отбелязания по-горе номер на типово одобрение, се прилагат към настоящия сертификат .....

    .....

    (обяснителни бележки, скици, схеми и чертежи на огледалото за обратно виждане)
    Тези документи се предоставят на компетентните органи на останалите държави-членки при изрично искане от тяхна страна.

13. Забележки, ако има, по-специално ограничения за използване и/или условия за монтаж .....

    .....

.....

(Подпис)

(1) Ненужното се зачерква.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ СЕРТИФИКАТА ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ НА ЕИО НА ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО ОТНОСНО МОНТИРАНЕТО НА ОГЛЕДАЛА ЗА ОБРАТНО ВИЖДАНЕ

(Член 4, параграф 2 и член 10 от Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближавне на законодателствата на държавите-уленки относно типовото одобрение на моторните превозни средства и на техните ремаркета)

Наименование на административния орган

Номер на типово одобрение на ЕИО .....

..... разширяване [1]

1. Производствена или търговска марка на превозното средство .....

.....

2. Тип превозно средство .....

3. Име и адрес на производителя на превозното средство .....

.....

4. Име и адрес на упълномощения представител, ако има такъв .....

.....

5. Производствена или търговска марка на огледалата за обратно виждане и номера на типовите одобрения за компонент

.....

6. Разширяване на типовото одобрение на ЕИО на превозно средство със следния тип огледала за обратно виждане

.....

7. Данни за определяне на точката R на мястото за сядане на водача .....

.....

8. Максимална и минимална ширина на каросерията, по отношение на които огледалото за обратно виждане е типово одобрено (за превозно средство, което по време на изпитванията е шаси с кабина, посочено в точка 3.2.5 от приложение I)

9. Превозното средство е представено за типово одобрение на ЕИО на .....

10. Техническа служба, която отговаря за контрола на съответствието за целите на типовото одобрение на ЕИО

.....

11. Дата на протокола, издаден от тази служба .....

12. Номер на протокола, издаден от тази служба .....

13. Типовото одобрение на ЕИО по отношение на монтирането на огледалата за обратно виждане се издава/отказва [1]

14. Разширяването на типовото одобрение на ЕИО по отношение на монтирането на огледалата за обратно виждане се издава/отказва [2]

15. Място .....

16. Дата .....

17. Подпис .....

---

[1] При необходимост да се уточни дали се отнася за първо, второ и т.н. разширяване по отношение на първоначалното типово одобрение на ЕИО.

[2] Ненужното се зачерква.

18. Следните документи, които носят отбелязания по-горе номер на типовото одобрение, се прилагат към настоящия сертификат:

— чертежи, указващи монтажните опори на огледалата за обратно виждане,

— чертежи и схеми, указващи монтажните положения и структурните характеристики на мястото, в което огледалата за обратно виждане са монтирани,

— общ изглед отпред, отзад и на купето, където са поставени огледалата за обратно виждане.

Тези документи се предоставят на компетентните органи на останалите държави-членки при изрично искане от тяхна страна.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРОЦЕДУРА, КОЯТО СЕ ПРИЛАГА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТОЧКА „H“ И ЗА ПРОВЕРКА НА ПОЛОЖЕНИЕТО НА ТОЧКИ „R“ И „H“

Прилагат се съответните части от приложение III към Директива 77/649/ЕИО.